

Poetiska porträtt

Under serien "Poetiska porträtt" porträtterar jag kända personer i diktform. De som porträtteras kommer företrädesvis att vara politiker, kulturarbetare, journalister, skribenter och andra som framför och har framfört åsikter eller vittnesmål i det offentliga rummet. Det de kommer ha gemensamt är att jag inte känner dem personligen och att de för mig är något gåtfulla.

Liksom ett målat porträtt bara kan avbilda det konstnären uppfattar, så är de poetiska porträtten bara min gestaltning - även om jag är viss om att somliga läsare kommer att kunna känna igen sig i egna reflektioner.

Detta porträtt är över Lizzie Velasquez. Det förra porträttet var över Fredrik Reinfeldt. Nästa porträtt blir över påven Fransiscus.

Porträtt Lizzie

det fanns en tid då jag var ett barn
och såg kärleken hos mor och far
jag såg vårt ljus i familjens värme

vår fru av Guadeloupe bad med oss
men mitt högra öga började skymma

så en dag sprang jag på en spegel
”du är världens fulaste kvinna”
och jag såg i spegeln vad andra såg
jag var världens fulaste kvinna

och jag drömmer, jag faller mellan räcken
sträcker ut händerna, men jag når dem inte
och jag vaknar, hjärtat slår så illa
jag är vaken och jag faller mot min undergång
och jag drömmer igen och faller mot botten
och jag vaknar och det är värre ändå

men en natt så blir jag vaken i drömmen
de står omkring min säng och talar
änglar eller ljus, men nära nära
talar så varmt om meningen med mig
och ljusskimrande försvinner de bort

och jag vaknar i ro och hjärtat är lugnt
blåskimrande frid fyller min bröstorg
jag ser i spegeln att jag är jag
jag ska vara glad och detta är min gåva
jag är glad och jag är så vacker